

stemme imod, man kunne måske også sige, at man var mest imod at stemme for; det ligger altså et eller andet sted der.

Debatten i dag, som i udgangspunktet egentlig er enkel, er bare et spørgsmål om at ophæve en revisionsbestemmelse, men jeg må efter at have læst forslaget sige, at det jo ikke er så enkelt alligevel. Kristendemokraterne er nok mest stemt for at stemme for, men vi har alligevel nogle betænkeligheder og nogle ting, som vi gerne vil have undersøgt under udvalgsarbejdet, for når vi nu debatterer denne her ophævelse af revisionsbestemmelsen, kommer lovforslaget som sådan jo også i sving igen, og der kommer fokus på det.

Det bliver sagt, at klausuler bliver til gennem forhandlinger, og det jo i og for sig rigtigt nok. Der er så det problem i det, at det ikke er alle, der er dækket af forhandlinger eller overenskomster; 30-40 pct. er jo ikke overenskomstdækkede. Dertil kommer andre problemer. Vi har jo allerede haft retssager, som skal definere, hvad der er passende arbejde, altså fortolkningen af kunde- og konkurrenceklausulerne. Det tror jeg også at vi vil se fremover.

Derfor synes jeg, at vi skal benytte den her anledning til under udvalgsarbejdet også at få sat fokus på nogle af de problemer, der er i loven, så vi ikke bare ophæver revisionsbestemmelsen og så hele tiden skal være på vagt over for de ting, som vi allerede i dag kan se er problemer ved loven, sådan som den er formuleret.

Kristendemokraterne vil altså gå positivt ind i udvalgsarbejdet, men er indstillet på også at sætte fokus på andre dele end lige det, at revisionsbestemmelsen skal ophæves.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I forbindelse med lovændringen i 1999 blev det bestemt, at de nye regler om konkurrence- og kundeklausuler skulle revideres, efter at bestemmelseerne havde fået lov at virke et par år.

Hovedformålet med de nye regler var ud fra modsatrettede hensyn til funktionærens mobilitet og arbejdsgiverens konkurrenceevne at sikre den generelle mobilitet på arbejdsmarkedet. Særlig var hensigten at modvirke en forventet stigning i antallet af klausuler som følge af den teknologiske udvikling og udviklingen på arbejdsmarkedet i øvrigt, så den går mod øget efterspørgsel af specialviden og specialiseret arbejdskraft.

Til brug for revisionen af reglerne nedsatte revisionen i efteråret 2003 et udvalg med deltagelse af arbejdsmarkedets parter. Advokatrådet og en række ministerier deltog også. Resultatet foreligger nu i udvalgets redegørelse, som blev afgivet i september måned dette år. Jeg glæder mig over det grundige arbejde fra udvalget, som gør, at vi i dag har en bedre kortlægning af området og problemerne og dermed et godt grundlag for at kunne revidere reglerne.

Resultatet viser, at mange af de tilsigtede mål nu er nået. Den forventede stigning i klausulerne på baggrund af den teknologiske udvikling ses at være bremset, og i stedet har der samlet set været et mindre fald i klausulerne. Udbredelsen af de nuværende klausuler synes dermed ikke at være alarmerende eller at hæmme den generelle mobilitet på arbejdsmarkedet væsentligt. Der synes derfor heller ikke at være behov for nye lovgivningsmæssige tiltag på området.

Det betyder ikke, at der ikke er enkeltsager og personer, der fortsat måtte føle deres mobilitet hæmmet. Det betyder heller ikke, at der ikke måtte være virksomheder, som måtte opleve de nuværende regler om kompensation for byrdefulde.

Reglerne er imidlertid udtryk for en balance mellem de modsatrettede hensyn, der gør sig gældende på området, ligesom konkrete problemer ikke altid kan løses ved ny og anderledes lovgivning. I stedet vil jeg gøre opmærksom på parternes muligheder for at løse de eventuelle problemer ved kollektive overenskomster, løsninger, som jo i højere grad kan tilpasses forholdene på de enkelte områder, og som bedre kan justeres løbende.

Også regulering på timelønsområdet har været overvejet og inddraget i denne revision. Her har andelen af klausuler dog vist sig at være væsentligt lavere, så heller ikke her synes den generelle mobilitet at være væsentligt hæmmet. Problemet er dermed af relativt beskedent omfang. Meget tyder på, at problemerne netop her kan afhjælpes ved større opmærksomhed og information om de nuværende regler, da mange af de klausuler, der pålægges, formentlig vil være ugyldige efter de nuværende regler i aftaleloven.

Også på timelønsområdet har parterne mulighed for at løse de specifikke problemer via kollektive overenskomster. Det skal ses i sammenhæng med, at løn- og ansættelsesvilkår generelt overlades til arbejdsmarkedets parter uden statens indblanding, så længe parterne er i